

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 2 lit. c) oraz art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304 s. 12) — Warunki uznania za uchodźcę — Wystarczająco poważny charakter aktu prześladowania — Czynności władz Pakistanu mające na celu ograniczenie działalności wspólnoty religijnej ahmadiyya

Sentencja

1) Artykuł 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, należy interpretować w ten sposób, że:

— nie każde naruszenie wolności wyznania sprzeczne z art. 10 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej można uznać za „akt prześladowania” w rozumieniu wskazanego przepisu;

— akt prześladowania może polegać na naruszeniu prawa do zewnętrznego manifestowania wolności wyznania;

— w celu ustalenia, czy naruszenie wolności wyznania sprzeczne z art. 10 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej może stanowić „akt prześladowania”, właściwy organ powinien zbadać, z uwzględnieniem osobistej sytuacji zainteresowanego, czy z powodu korzystania z owej wolności w kraju pochodzenia narażony jest on na rzeczywiste niebezpieczeństwo ścigania albo nieludzkiego lub poniżającego traktowania lub karamia ze strony podmiotów wymienionych w art. 6 dyrektywy 2004/83.

2) Artykuł 2 lit. c) dyrektywy 2004/83 należy interpretować w ten sposób, że obawa wnioskodawcy przed prześladowaniem jest uzasadniona, jeżeli zdaniem właściwego organu w związku z osobistą sytuacją wnioskodawcy można racjonalnie przyjąć, iż po powrocie do kraju pochodzenia będzie on dokonywał czynności religijnych narażających go na rzeczywiste niebezpieczeństwo prześladowania. Oceniając w sposób indywidualny wniosek o przyznanie statusu uchodźcy, właściwy organ nie może racjonalnie oczekiwać, że wnioskodawca zrezygnuje z owych czynności religijnych.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Secretary of State for the Home Department przeciwko Muhammadowi Sazzadurowi Rahmanowi, Fazly'emu Rabby'emu Islamowi, Mohibullahowi Rahmanowi

(Sprawa C-83/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich — Artykuł 3 ust. 2 — Obowiązek ułatwiania zgodnie z ustawodawstwem krajowym wjazdu i pobytu „wszelkich innych członków rodziny” pozostających na utrzymaniu obywatela Unii)

(2012/C 331/09)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal — Wykładnia art. 3 ust. 2 i art. 10 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) — Pojęcie wszelkich innych członków rodziny obywatela Unii w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektywy — Członkowie na utrzymaniu rodziny pary małżeńskiej, w której współmałżonek jest obywatelem kraju trzeciego — Członkowie rodziny, którzy nie są bezpośrednimi zstępnymi pary małżeńskiej

Sentencja

1) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, iż:

⁽¹⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011.
Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

- państwa członkowskie nie są zobowiązane do uwzględnienia każdego wniosku o zezwolenie na wjazd lub pobyt złożonego przez członków rodziny obywatela Unii, którzy nie są objęci definicją ujętą w art. 2 pkt 2 wspomnianej dyrektywy, nawet jeśli wykażą oni zgodnie z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy, że pozostają na utrzymaniu wspomnianego obywatela;
 - na państwach członkowskich ciąży jednakże obowiązek zapewnienia, by ich ustawodawstwo zawierało kryteria umożliwiające uzyskanie przez wspomniane osoby decyzji w przedmiocie ich wniosku o zezwolenie na wjazd i pobyt opartej na szczegółowej analizie ich osobistych okoliczności i — w razie odmowy — uzasadnionej;
 - państwa członkowskie mają szeroki zakres swobodnego uznania co do wyboru wspomnianych kryteriów, przy czym kryteria te powinny jednak być zgodne ze zwykłym rozumieniem określenia „ułatwia” oraz określić dotyczących zależności zastosowanych we wspomnianym art. 3 ust. 2 i nie pozbawiać tego przepisu skuteczności; oraz
 - każdy wnioskodawca ma prawo do tego, by sąd sprawdził, czy ustawodawstwo krajowe i jego zastosowanie spełniają te przesłanki.
- 2) Aby dana osoba była objęta kategorią członka rodziny pozostającego „na utrzymaniu” obywatela Unii, o której mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38, sytuacja zależności musi istnieć w kraju, z którego przybył ten członek rodziny, i to przynajmniej w chwili zwrócenia się o umożliwienie mu dołączenia do obywatela Unii, na utrzymaniu którego pozostaje.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, iż państwa członkowskie mogą, korzystając z zakresu swobodnego uznania, nałożyć szczególne wymogi dotyczące charakteru lub czasu trwania zależności, pod warunkiem że wymogi te są zgodne ze zwykłym rozumieniem określeń dotyczących zależności, o której mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2004/38, i nie pozbawiają tego przepisu skuteczności.
- 4) Kwestia tego, czy wydawanie kart pobytowych, o którym mowa w art. 10 dyrektywy 2004/38, może zostać uzależnione od wymogu, zgodnie z którym sytuacja zależności w rozumieniu art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tej dyrektywy powinna nadal trwać w przyjmującym państwie członkowskim, nie jest objęta zakresem stosowania tejże dyrektywy.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2012 r. — August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-96/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Oznaczenie trójwymiarowe tworzone przez kształt myszy z czekolady)

(2012/C 331/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: August Storck KG (przedstawiciel: adwokaci T. Reher i R. Staub)

Dруга strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: R. Manea i G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie T-13/09 Storck przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 listopada 2008 r., oddalającej odwołanie od decyzji eksperta, którą odmówiono rejestracji oznaczenia trójwymiarowego tworzonego przez kształt myszy z czekolady jako wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów należących do klasy 30 — Charakter odróżniający znaku towarowego

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) August Storck KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011.